

«l'instant» ha afermat i ha superat encara el gran èxit del seu primer dia. El públic català ha respondat als nostres esforços amb una unanimitat sorprenent, que estableix un rècord magnífic dintre el periodisme català. «l'instant» sabrà correspondre a aquest gran èxit.

l'instant

DIARI DE LA NIT

Un èxit que puja

El nostre número d'ahir constitueix un altre gran èxit. Un èxit major, encara, que el del primer dia. El públic català ha correspost al nostre esforç en termes que han superat espontàniament les nostres esperances. Gràcies a tots! L'INSTANT sabrà fer-se digne d'aquest èxit millorant encara els seus serveis i les seves informacions.

Les edicions de L'INSTANT aquests dos primers dies han estat exhaustives ràpidament. Es un triomf del periodisme català que ha de satisfer-nos a tots. L'elevadíssim tiratge d'aquestes edicions fa d'aquest triomf un esdeveniment sense precedents entre nosaltres.

A precs de les moltes persones que ens en demanaven exemplars, ahir procedíem encara a fer una nova edició del nostre primer número. N'hem tingut a penes per atendre aquelles demandes i les que s'hi han afegit aquest matí!

I no volem acabar aquesta nota sense fer constar el nostre més profund agraiament per les moltes felicitacions i pels molts encoratjaments que de tot arreu de Catalunya ens arriben.

Encara, gràcies a tots!

Amb l'esforç de tots L'INSTANT és el diari de la nit que s'imponeix.

Es el diari que ja s'ha imposat!

Aquesta tarda es celebra a Berlín una gran manifestació, a la qual assisteix el Führer

BERLÍN, 3. — Per aquesta tarda s'ha organitzat una gran manifestació que desfilara per davant de l'Òpera. Asistiran en aquesta manifestació Hitler, Hess i Goering.

La demostració de la manifestació és demostrar que no hi ha cap divergència entre els membres del Govern o entre les organitzacions d'Estat i el partit nazi. — Fabra.

DESPRES DEL DESASTRE

Què ha de fer Catalunya?

El que diu el senyor Joan Maluquer i Viladot

per Irene Polo

governador general de Catalunya, establert per aquest règim, el més bon és el senyor Portela Valladares. Jo fa molts anys que el coneix. En aquells temps de Palàs, del gran terrorisme, era un governant segur i la seva clara reputació de jurista, van fer que el Govern de la Generalitat el nomenés President de la Comissió Jurídica. Assessor que redactava els projectes de les lleis que anaven al Parlament Català.

Quan li hem demanat que contestés a la nostra enquesta, el senyor Maluquer i Viladot, s'ha negat, de moment, dient que ja es considera retirat del batibull polític; les nostres insistències i la seva administració per L'INSTANT, han acabat per decidir-lo.

— La solució de la situació en què quedava Catalunya després del dia 6 — ens ha dit aleshores — era que el vice-president del Parlament, el senyor Martínez Domingo, hagués reunit la Cambra, perquè aquesta aproves la nova llei electoral i, immediatament, votés la dissolució de les Corts Catalanes. Tot seguit s'hauria anat a la convocatòria d'eleccions per a la constitució d'un altre Parlament del qual hauria sortit el nou Govern de Catalunya, i ja estava tot arreglat. Totom estava d'acord amb aquest propòsit. La nova llei electoral no era discutida per ningú; al contrari: tots els partits de Catalunya l'havien elogiat. El Govern de la Generalitat l'havia trobat tan perfecta, que no l'havia volguda ni tocar i l'havia presentada al Parlament, exactament tal com havia sortit de la Comissió Jurídica. Assessor...

Però el Govern de Madrid va refusar aquesta solució. I s'ha hagut d'anar a aprovar aquest règim que... encara no ha sortit a la Gaceta... (1).

— I com us sembla que anirà aquest règim extraordinari?

— Si hi ha seny, dintre d'aquest règim mateix es podrà anar avançant fins aconseguir un altre cop l'autonomia, que és una cosa que tothom vol a casa nostra. Perquè, ja veureu, els pobles no moren per la voluntat dels homes, sinó només quan Déu vol...

A més, la meva opinió personal és que dels noms que circulen de candidata al càrrec de

Aquest matí ha tingut lloc a Palau el segon dels Consells de ministres anunciats

El President de la República ha continuat el seu discurs

Ha seguit exposant els judicis i opinions entorn de la funció constitucional d'aquests tres anys — diu el senyor Lerroux

Les plantilles del Cos Tècnic d'Obres Públiques

MADRID, 3. — Aquest matí, a les onze, es reuni a Palau el Consell de ministres, continuació del d'ahir.

A la 1'40 es donà per acabada la reunió i el senyor Martínez de Velasco, a pregones dels periodistes, digué que el President de la República havia continuat el seu discurs d'ahir.

— Suposo — afegí — que demà acabarem.

El cap del Govern digué:

— En realitat he de repetir co que valg dir ahir. El President ha seguit exposant els judicis i opinions que li proporciona la tasca constitucional d'aquests tres anys, en relació, naturalment, amb la Constitució i per tal que el Govern pugui formar judicis per a quan arribi l'hora de proposar la reforma que calgui.

Després, en els vint minuts de despatx, hi hagueren coses de poca importància, de les quals el duaner compte el ministre de Comunicacions.

— Hi haurà acords demà, en acabar el President la seva exposició? — se li pregunta.

— Si cal, sí; però caldrà esperar el final del discurs de S. E.

El ministre de Comunicacions manifestà que el petit Consell havia estat molt breu, i que encara ho seria més el dia demà, perquè els assumptes escassegen.

Facilità la nota oficials que diu així:

«OBRAS PÚBLICAS. — Restableciendo las plantillas del cuerpo técnico administrativo y auxiliar del ministerio, dado por decreto de 30 de septiembre de 1931. Decreto disolviendo las comisiones para estudio del plan de enla-

cretos de 23 de marzo de 1933 y 3 de junio de 1934. Decreto ampliando el cuerpo a

extinguir de auxiliares de Obras Públicas, creado por decreto de 13 de julio de 1932, con los 321 temporeros que figuraren en la relación adjunta.

INSTRUCCION PÚBLICA. — Admitiendo la dimisión del cargo de subsecretario del departamento al señor Prieto Bances, y nombrando para sustituirle a don Mariano Cubert Sagols.

Admitiendo la dimisión del Director de Primera Enseñanza don Vicente Lucas de la Cruz, y nombrando para sustituirle a don Rafael González.

HACIENDA. — Ascenso de abogados del Estado.

ESTADO. — Excepción de las formalidades de subasta y concurso para la adquisición de una casa destinada a consulado de España en Perpiñán.

MARINA. — Decreto promoviendo al empleo de contralmirante a los capitanes de navío don Juan Muñoz Delgado Garrido y don Ramón Fontela Maristany, continuando el primero como subsecretario del ministerio de Marina.»

PARÍS, 3. — El senyor Laval ha fet les següents declaracions sobre les converses franco-italianes, després d'haver fet constar la cordialitat que les ha acompanhant.

«La tasca que assumim — ha dit el ministre de Negocios Estrangers — amb el senyor Mussolini, és apassionada, car es tracta de posar la nostra amistat al servei de la pau.

Afegeix que té la intenció de no fer res incompatible amb el que es refereix a les amistats franceses existents.

El senyor Laval acaba diant:

«Mussolini ha de condonar-nos a l'aproximació de tots aquells la col·laboració dels quals és indispensable per a salvaguardar la pau. — Fabra.

Amb ocasió de la seva propera conferència amb el Duce, el ministre francès d'Afers Estrangers ha dit que Mussolini té la salvaguarda de la pau d'Europa

PARÍS, 3. — El senyor Laval ha fet les següents declaracions sobre les converses franco-italianes, després d'haver fet constar la cordialitat que les ha acompanhant.

«La tasca que assumim — ha dit el ministre de Negocios Estrangers — amb el senyor Mussolini, és apassionada, car es tracta de posar la nostra amistat al servei de la pau.

Afegeix que té la intenció de no fer res incompatible amb el que es refereix a les amistats franceses existents.

El senyor Laval acaba diant:

«Mussolini ha de condonar-nos a l'aproximació de tots aquells la col·laboració dels quals és indispensable per a salvaguardar la pau. — Fabra.

EL VIATGE DE M. LAVAL A ROMÀ

Amb ocasió de la seva propera conferència amb el Duce, el ministre francès d'Afers Estrangers ha dit que Mussolini té la salvaguarda de la pau d'Europa

PARÍS, 3. — El senyor Laval ha fet les següents declaracions sobre les converses franco-italianes, després d'haver fet constar la cordialitat que les ha acompanhant.

«La tasca que assumim — ha dit el ministre de Negocios Estrangers — amb el senyor Mussolini, és apassionada, car es tracta de posar la nostra amistat al servei de la pau.

Afegeix que té la intenció de no fer res incompatible amb el que es refereix a les amistats franceses existents.

El senyor Laval acaba diant:

«Mussolini ha de condonar-nos a l'aproximació de tots aquells la col·laboració dels quals és indispensable per a salvaguardar la pau. — Fabra.

PARÍS, 3. — El periòdic «Neuespost» publica un article que tracta del que pot ocurrir després del plebiscit del Sarre.

L'autor diu que el plebiscit està destinat, en resum, a saber si la població del Sarre vol o no vol unir-se una altra vegada a Alemanya. En el cas afirmatiu seria necessari que la majoria considerés que no es pot forçar una minoria a acceptar un canvi de sorte.

L'autor recorda el cas de l'alta Silèsia, i acaba diant que si passés això, la Lliga de Nacions es trobarà davant un delicat problema de divisió de territori. — Fabra.

UN ARTICLE SOBRE ELS DRETS DE LES MINORIES

SARREBRUCK, 3. — El periòdic «Neuespost» publica un article que tracta del que pot ocurrir després del plebiscit del Sarre.

L'autor diu que el plebiscit està destinat, en resum, a saber si la població del Sarre vol o no vol unir-se una altra vegada a Alemanya. En el cas afirmatiu seria necessari que la majoria considerés que no es pot forçar una minoria a acceptar un canvi de sorte.

L'autor recorda el cas de l'alta Silèsia, i acaba diant que si passés això, la Lliga de Nacions es trobarà davant un delicat problema de divisió de territori. — Fabra.

LA GUERRA A EL CHACO

Les forces del Paraguai han fet presoner un regiment bolivià

ASUNCION, 3. — El ministeri de la defensa del Paraguai ha donat a la premsa el següent comunicat:

«Hem entrat a Mapirenda, i hem fet presoner un regiment d'infanteria. — Fabra.

Autoretrat de Durer, pintat als 29 anys, que es troba a la Pinacoteca de Munic

exhibició internacional, que va reunir a Nuremberg obres de Durer que es troben disperses per tot el món.

Els alemanys, en veure a casa seva una obra cabdal del seu artista més eminent, varen sentir desig vius de posséixer-la i començaren les gestions.

La Direcció del Museu Nacional de Berlin va aconseguir que el Govern alemany es prengués a pit

Preguem a tots els nostres subscriptors que es vulguin fer càrec de les deficiències que hagin pogut experimentar en el repartiment de l'instant. L'èxit ocasiona també els seus conflictes. Quedaran resolts tot seguit

EL PRINCEP HEREU DE SUECIA

El príncep hereu de Suècia, Gustav Adolf, recentment arribat a El Cairo, visita les Piràmides i escolta amb interès les explicacions sobre les recents descobertes. — (Express Foto)

L'ASSASSINAT DE «BABY» LINDBERGH

Una gran gentada ha afluït a Flemington amb motiu de la vista de la causa per la mort del fillet del gran aviador

FLEMINGTON, 3. — Mistress Lindbergh veurà avui Hauptmann per primera vegada.

Centenars de persones assistiren ahir a la vista de la causa contra l'assassí del fill de Lindbergh.

Aquest procés ha despertat enorme interès. Ahir, pels carrers de la ciutat uns nois venien fotografiades de les persones que intervindran en la causa i les serventes dels cafès i bars no han descansat un moment durant tot el dia. Molt establiments han acabat els queviures.

Les cases sense il·luminació han estat emprades com a dormitoris per als nombrosos forasters, que, sense aquesta mesura s'haurien vist obligats a dormir al carrer.

Es considera el procés com una ganya per a la ciutat, pujar la seva llarga durada i preunir un era de prosperitat per a Flemington. — Fabra.

MARINA. — Decreto promoviendo al empleo de contralmirante a los capitanes de navío don Juan Muñoz Delgado Garrido y don Ramón Fontela Maristany, continuando el primero como subsecretario del ministerio de Marina.»

PARÍS, 3. — El senyor Laval ha fet les següents declaracions sobre les converses franco-italianes, després d'haver fet constar la cordialitat que les ha acompanhant.

«La tasca que assumim — ha dit el ministre de Negocios Estrangers — amb el senyor Mussolini, és apassionada, car es tracta de posar la nostra amistat al servei de la pau.

Afegeix que té la intenció de no fer res incompatible amb el que es refereix a les amistats franceses existents.

El senyor Laval acaba diant:

«Mussolini ha de condonar-nos a l'aproximació de tots aquells la col·laboració dels quals és indispensable per a salvaguardar la pau. — Fabra.

PARÍS, 3. — El periòdic «Neuespost» publica un article que tracta del que pot ocurrir després del plebiscit del Sarre.

«La tasca que assumim — ha dit el ministre de Negocios Estrangers — amb el senyor Mussolini, és apassionada, car es tracta de posar la nostra amistat al servei de la pau.

Afegeix que té la intenció de no fer res incompatible amb el que es refereix a les amistats franceses existents.

El senyor Laval acaba diant:

«Mussolini ha de condonar-nos a l'aproximació de tots aquells la col·laboració dels quals és indispensable per a salvaguardar la pau. — Fabra.

PARÍS, 3. — El periòdic «Neuespost» publica un article que tracta del que pot ocurrir després del plebiscit del Sarre.

Redacció i Administració: Rambla de Cannet, 2 i 4, primer. Telèfon 24200.

Anuncis: Radio Associació de Catalunya, Rambla dels Estudis, 8, principal.—Telèfon 20751.

Imprenta: Ferlandina, 9.—Telèfon 15110 i 15151.

Subscripció mensual a tot Catalunya . . . 2'50 Pts. Subscripció trimestral: 7'50

UNA CONVERSA AMB EL SENYOR MALUQUER I VILADOT

(Ve de la primera pàgina)

—I els partits, com creieu que s'estructuraran ara?

—Mireu, faci el que es vulgui no hi haurà sindicats partits a Catalunya: la Lliga i l'Esquerra. Es clar que a l'Esquerra hi haurà variacions que molts homes que ahir hi eren no hi seran, que n'hi haurà de nous; però l'Esquerra, amb comunistes i tot, serà el nucli més important de la força Agraria ni Acció Popular, ni cap en canvi, continuaran representant les nostres dretes. Perquè ni els Agraris ni Acció Popular, ni cap altre partit de Madrid, acti no hi farà res. Per damunt d'ells i de nosaltres, hi ha la idea de l'autonomia, que és l'essència de la nostra política, i és el que fa que els partits que vénem ací, siguin de dreta, siguin d'esquerra, si van contra l'autonomia quedin sempre en minoria.

—Quina hauria d'ésser, al votar entendre, l'orientació de la política catalana?

—La mateixa del temps d'En Prat de la Riba. Al Consell de la Mancomunitat hi havia representants de totes les tendències polítiques. No, obstant, els acords es van prendre sempre per unanimitat; mai fou necessària una votació. Al Govern de la Generalitat hi haurien de cabre, també, tots

Els diaris madrilenys d'aquest matí

Comentaris al Consell de ministres celebrat ahir a Palau

MADRID, 3. — «El Liberal:

«No passarà res, en efecto, com se asegura siempre que se habla de crisis; pero es muy relativo eso de que no haya solución al problema político sino dentro de la coalición gobernante.

Dentro y fuera de esa coalición tiene que haber siempre soluciones

para los problemas que plantean las realidades.

Hay otro problema de importancia que excluye también toda situación partidista en los momentos actuales: la revisión constitucional.

Parece que ha llegado la hora de enfrentarnos con ese problema para la consolidación del régimen. La experiencia de los tres años ha permitido señalar signos deficiencias en la ley fundamental del Estado. El sistema bicameral ya no tiene los votos que tuvo en las Constituyentes. El estado integral en régimen de autonomía reclama también la revisión del título primero de la Constitución para que las regiones autónomas no se constituyan como fué constituida Cataluña, y no se encuentren en el caso de aquella Generalidad que parecía un Estado independiente.

Lo procedente sería formar a base de todos un Gobierno nacional, integrado por otra media docena de personalidades más o menos independientes, y presidido por quien sea el Presidente de la República designe, ya que es aquél a quien corresponde constitucionalmente esa designación.

«El Sol:

«A la reunión de ayer se le concede una excepcional importancia política, sobre todo a la parte presidida por S. E., en la que éste hizo un discurso resumen de su actuación presidencial del momento de su proclamación hasta los días que corren, en que aproximadamente se cumple la mitad de su mandato. El señor Alcalá Zamora, con su proverbial elocuencia, hizo un estudio meditado y profundo del Código fundamental del Estado en sus aspectos jurídico y político.

El discurso de S. E. produjo un gran efecto en el ánimo de los consejeros, quienes, para la tarda noche, no se han recatado de considerarlo como una de las más brillantes piezas oratorias del Jefe del Estado, tanto en el sentido literario como en el de la interpretación constitucional, dependiendo entrever las verdaderas doctrinas que cada uno de los apartados corresponden en un régimen de libertad y democracia.

Seguirán hoy y mañana las reuniones de los ministros bajo la presidencia del Presidente de la República. El final de estas reuniones nos dirá si estamos así o hemos de variar de posición. Hablemos los sabios.

(A B C)

La tercera de las conferències del cicle anualitzat per l'Associació de Llicenciat en Administració Pública tingué lloc ahir, a càrrec del Sr. Josep M. Tallada. La sala d'actes de l'entity resultà insuficient davant l'excepcional concorreguda que s'aplegà.

Feta la presentació del conferenciant pel president de l'esmentada Associació, senyor Martí Sagarriga, el senyor Tallada començà fent una classificació de les despeses de caràcter públic i dels ingressos per a subvenir-les, entre les quals, quan les despeses tenen un caràcter extraordinari, es troben els empresaris.

Analitzà la influència dels emprèstis en l'economia general, i subratlla la necessitat que els emprèstis atregui i es nordreixen als rendes i ingressos dels ciutadans, sense sostraure, però, part del capital d'aquests pels efectes antieconòmics que se'n deriven. Asenyalà, ultra els empresaris, les diverses formes de subvenir a aquestes despeses de caràcter extraordinari mitjançant vendes patrimonials i emissions de paper moneda, la qual cosa representa sempre una desvalorització de la moneda efectiva, i exposa les inconveniències econòmiques derivades d'aquests procediments. Cita oposades opinions sobre els emprèstis d'economistes i homes d'Estat, entre altres Louax, segons opinió del qual el crèdit crea capital i constitueix la pedra filosofal mitjançant la qual es resolen tots els problemes i s'estructura la nova organització de la societat Necker, qui creia que, mitjançant els emprèstis s'arribaria a poder substituir els impostos de l'Estat, i la d'altres teories més pessimistes que retreuen a les emissions del deute públic d'accentuar les divisions socials, de subtreure capitals a les indústries i a les activitats privades. Assenyalà igualment l'accusació d'immoralitat de que han estat objecte les emissions de deute permanent per part d'alguns autors, acusació sense base, car si bé el deute és permanent, l'Estat ho és també, el fet d'estimar aquests valors cotitzables en Borsa, permet sempre el reemborsament, per part del subscriptor, de les quantitats esmenades, i un estudi detingut dels diferents aspectes que es justifiquen en les emissions d'emprèstis: que cal tenir en compte per tenir una visió del conjunt del problema.

El acuerdo de la revisión, como quería el debate, propone que, desde luego, se prepare a la opinión pública y se forje en el país un espíritu que haga de la revisión un propósito bien orientado. Excelente consejo que suscribimos, disponiéndonos a coadyuvar por nuestra parte a la tarea orientadora desde este momento y en todas las ocasiones que susciten el tema. Cuando la Asamblea Constituyente votó los artículos relativos a la revisión constitucional, este era ya un programa solemnemente formulado en los debates, y no por iniciativa precipitada y pasional, es cierto. Las mejores cabezas de la República patentizaron su franca disconformidad con su orientación general y con varios de sus más importantes pretextos.

Sobre ello habrá que abrir debates, puesto que no es nada verosímil que las rectificaciones se proyecten con unanimidad.

La objeción más profunda y más general que se hace a la vigente Constitución es su arcaica.

Una Constitución fué obra

precipitada y pasional, es cierto.

Las mejores cabezas de la

República patentizaron su franca disconformidad con su orientación general y necesaria en todo caso la revisión.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

«El acuerdo de la revisión, como quería el debate, propone que, desde luego, se prepare a la opinión pública y se forje en el país un espíritu que haga de la revisión un propósito bien orientado. Excelente consejo que suscribimos, disponiéndonos a coadyuvar por nuestra parte a la tarea orientadora desde este momento y en todas las ocasiones que susciten el tema. Cuando la Asamblea Constituyente votó los artículos relativos a la revisión constitucional, este era ya un programa solemnemente formulado en los debates, y no por iniciativa precipitada y pasional, es cierto. Las mejores cabezas de la

República patentizaron su franca disconformidad con su orientación general y necesaria en todo caso la revisión.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores apariencias de ser definitivas.

«El Debate:

«El discurso en que el jefe del Estado dará cuenta de la experiencia constitucional en los tres años de su mandato continuará en el Consejo de hoy y, probablemente en el de mañana, y permanecerá inédita, o al menos no podrá publicarse en los periódicos, hasta que el presidente haya terminado de exponer por completo su criterio. La frase entrecomillada más arriba es del Sr. Leroux, y también de ésta la decisión de que el Gobierno civil rogará a los directores de periódicos el aplazamiento de toda información para evitar referencias truncadas.

Claro es que la revisión constitucional no es tema para potencia de un Gobierno heterodoxo como el que hoy tiene España, ni seguramente habrán soñado en ello los ministros que la sometan a la consideración del Consejo, pero tampoco puede ser totalmente abandonado a la propaganda de los partidos, sino que also habrá que estudiar y preparar oficialmente para informar a la opinión y, desde luego, para poner de relieve los defectos del sistema que haya acusado la experiencia. El país no puede tolerar que sus políticos se pasen la vida haciendo y revisando Constituciones, y hay que procurar que la reforma próxima tenga las mayores

Els diaris barcelonins d'avui

La coalició ministerial. - La tècnica de l'ajornament. - La revisió constitucional. - La divisió dels partits

"La Publicitat", sota el títol de "Al cap de tres mesos d'unitat", publica el següent article:

«Demà farà tres mesos que s'efectuava la boda política de la Ceda amb el senyor Lerroux. El festeig havia estat una mica llarg, i més hauria durat si la família de la núvia hagués trobat una raó plausible per allargar-lo. Les circumstàncies, però, exigien d'acabar, i no hi hagué altre remei que posar-se el jou al coll i acceptar les responsabilitats del nou estat. La diferència d'edat dels contraents, la distinta procedència de l'un i de l'altre, i la història personal de cadascun, suscitaven un justificat interès; la història registraria l'emoció i l'estrepit que acompanya una unió que tan venturosa s'oferia als ulls de certa gent. Han bastat tres mesos per a veure què hi havia darrere c'era aquella lluna de mel tan esperada. De moment ningú no pot negar al Govern radical-llibertari un mèrit que fins ara no es pot reconèixer a cap més Govern de la República: el d'haver viscut sota l'ègida d'un tutor que els altres no havien tingut. Al cap de tres dies d'haver-se constituit, el Govern radical-llibertari s'instal·la en l'estat de guerra i decretava la circumscrició obligatòria als comentaristes. Els seus predecessors, amb tot i que més d'una vegada no governaren en una basa d'oí, no sentiren la necessitat de recórrer a tals extremes.

La coalició ministerial, però, s'imaginava que així es garantia la pau a casa i a fora de casa, i no vacil·là d'adoptar d'una manera indefinida aquest règim de comprensió; tothom cercà la felicitat on pot, i els creuen trobar-la per aquest procediment. Abstenim-nos de juzgar, però sigui'n permès de preguntar: ¿l'han tastada, aquella felicitat que esperaven? Si hem de creure el dit de la gent, diuen que no; en aquest trimestre les dissensions familiars han hoventejat talment, s'han intensificat d'una manera sembla que es fa inevitable. Es clar que la discreció imposta oficialment obliga a tractar la qüestió de relíquies; el cas és, però, que tothom el dóna per cert, i quan el riu brama. Darrerament, s'han produït algunes novetats que han vingut a animar singularment la situació de les dues famílies ministerials; és innegable que la coincidència en el blanc blau de dos jurisconsults tan emblemàtics com els senyors Anguera de Sojo i Duade és un bon auguri en tots sentits. Quina sorpresa més agradable deu haver estat per al senyor Anguera trobar-se company de l'ex-delegat del Col·legi d'Advocats de Barcelona, i quina satisfacció els ha de causar conjugar els seus entusiasmes en benefici de la tranquilitat de Catalunya! No costa gaire de comprendre que els dos il·lustres juristes han de servir un bon record de les delicades atencions que es prodiguen en altres temps. D'altra banda, la designació del senyor Portela per a governador general de Catalunya també diuen que ha estat motiu d'intensa satisfacció per part de la Ceda, que sembla que té tanta confiança en el designat que pensa desendrent's totalment de la seva gestió a Catalunya; els ben informats asseguren que el senyor Gil Robles pensa a desolidaritzar-se del senyor Portela i fer tot el que pugui per a posar a prova la seva energia i la dels que el patrocinen. No cal dir que tot això son motius per a esperar amb el cor tranquil i la riala als llavis qualsevol esdeveniment. Catalunya frisa per encetar les delícies d'un règim transitori elaborat amb tanta atenció i veu amb alegria el tracte paternal que se li prepara.

Una de les coses que atrauen més la curiositat pública és l'anunci d'una possible reforma constitucional de gabinet. La trumfada realment prendrà unes proporcions monstruoses, tant, que ara com ara no ena atrevim a comentar-ho. Haviem decidit que aquestes quartilles avui fossin un esborjo trobostí per no afegir massa els qui ens dosifiquen la discreció; després d'un esforç tan considerable com el d'hui sembla una crualet permitir que haguessin de tornar-hi. No siguem impàctics: Catalunya té unes reserves de fe i d'optimisme que li permeten d'esperar amb calma els paternalismes més afermissats.»

Ha mort el canonge Dr. Miquel Hospital

A la matinada d'avui, després d'haver-se agreujat insospitadament en l'affeció hepàtica que venia patint de fa vuit dies, ha mort, en aquesta capital, després de rebuts els Sants Sagraments, el doctor don Miquel Hospital Gasol, canonge doctoral d'aquesta Santa Església Catedral Basílica. Nasqué a Os de Balaguer (Lleida), el 18 d'octubre de 1882. Cursà la carrera eclesiàstica completa al Seminari Potifici de Cormillot, on rebé els graus de doctor en Filosofia, Teologia i Dret Canònic, amb la qualificació de «Nemine discrepantes i fou ordenat de sacerdot el 21 de setembre de 1907. El 1909 fou nomenat professor de Metàfisica, Teodicea i Història de la Filosofia al Seminari Conciliar de Lleida, i més tard d'Institucions Catòniques en el mateix Centre. Prèvia oposició, el 12 de març de 1928 va prendre possessió de la Canonja Doctoral d'aquesta Santa Església Catedral Basílica. Ha estat en aquesta diòcesi Jutge Sinodal, Membre del Consell de Vigilància per a la Predicació Sagrada, Fiscal del Tribunal Eclesiàstic, Membre de la Junta Administrativa de l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau, etc. A. C. S.

A CASA LA CIUTAT

No res de nou...

Continua el marasme a l'Ajuntament. Interrumpudes les empreses en projecte, es van enlllestir les coses de tràmit i la vida administrativa va fent el seu curs sense cap fressa.

Aquest migdia la Secretaria de l'Alcaldia no ha facilitat a la Premsa cap nota oficial.

La manca de notícies, avui, ha estat, doncs, total.

El sotrac de les fàbriques Citroën

Les teories automobilístiques de M. Citroën. - Les despeses enormes de la gran propaganda. - Els primers cops de la crisi i disminució de producció

El compromís amb la casa Michelin — Les tres assemblees de creditors

Passa un mal vent per França. Durant una llarga temporada, les ensorollades de grans entitats econòmiques franceses són cosa que no vinteja. La casa Citroën ha donat el darrer crit de desgracia.

La casa Citroën manté totas les aparençies d'una vitalitat econòmica formidable. La seva propaganda i les seves construccions li costaven milions de francs. M. Citroën, en efecte, era un dels industrials més famosos d'Europa, al qual s'atribueix la gran pensada d'haver fet de l'automòbil no solament un instrument de luxe, sinó un mitjà de treball o de diversió per a la gent de condició modesta. Citroën era un home de grans empreses, com el nostre temps ha reclamat. Però tot això costa molts diners. Tants, que...

Tres dades, només, que expliquen prou bé quin era el tren de vida de la casa Citroën:

La construcció de tallers a Javel va costar 120 milions de francs. El Palau de l'Exposició de Brussel·les, 30 milions. El creuer Centre-Asia, 25 milions.

En els bons temps, la fàbrica Citroën havia arribat a produir 700 cotxes per dia. Quan s'esdevingueren els primers cops de crisi, la producció baixà a 400. Però Citroën, creient potser que el mal moment no seria durable, féu enderrocar aquells tallers de Javel, perquè no podien arribar a una producció de més enllà de 500 cotxes. I féu reconstruir els que han funcionat fins ara i que segurament continuaran funcionant.

Ja es veu, doncs, que per a sostener tot això calien uns ingressos enormes. I com que la crisi s'accentuà cada dia més...

Feliz temps que alguns deien: La casa Citroën no marxa bé.

Però cada vegada M. Citroën sabia posar un peu, per anar tirant.

Tot amb tot, els creditors augmentaven, i augmentaven sobretot annys uns deutes grandiosos.

La casa Michelin arribà a ésser un creditor de compromís. Les dues grans cases entraren en tractes. Michelin imposava aquestes condicions:

«Control absolut i permanent per part de la casa Michelin sobre totes les operacions dels establiments Citroën, durant tant de temps com aquests no haguessin satisfet el deute.

Compromís dels establiments Citroën de no distribuir cap dividend ni cap interès a les accions ni parts beneficiàries durant tota la durada del control.

Garantia d'obtenir de les Banques habituals el descompte de les llletes trenta dies proveïdors a Citroën.

Els crèdits en mercaderies podrien ésser de seguida l'objectiu de tiratges immediats descomptables.

Suspensió per les Banques de la liquidació de crèdits i de les facilidades concedides a Citroën pel descompte a la seva clientela.»

Però al capdavall aquestes condicions no foren pas acceptades per M. Citroën.

I ja en la davallada, M. Citroën

CITROËN

hagué de convocar els creditors en tres assemblees. Era el mes passat. Assistiren a la primera els més importants, aquells el deute dels quals passava d'un milió. Eren una quinzena; i sembla que Michelin, com hem dit, el més important de tots, reclama per a ell sol la quantitat de 80 milions. Hom diu que encara hi ha algunes Banques amb un deute que no s'allunyan d'aquells 80 milions.

A la segona assemblea hi assistiren els creditors de més de 250.000 francs, i a la tercera els d'una quantitat inferior a aquesta.

M. Citroën va exposar la situació. Digué que en l'actualitat la casa feia el 33 per 100 de la producció d'automòbils a França; que l'exportació augmentava; que les despeses serien disminuïdes prop d'un 50 per 100...

Això féu que els pensaments es dividissin. Però M. Citroën va proposar un acord que entraria en vigor si la majoria dels creditors s'hi volien adonir. Va demandar el bloqueig de tots els crèdits d'abans del 31 d'octubre de 1934 i

Això féu que els pensaments es dividissin. Però M. Citroën va proposar un acord que entraria en vigor si la majoria dels creditors s'hi volien adonir. Va demandar el bloqueig de tots els crèdits d'abans del 31 d'octubre de 1934 i

Ara, la caiguda ja és un fet. Esdevinent trist que palea com en les grans riqueses dels temps nostres hi ha molt de fictici.

Ha estat sobreseguda la causa per la mort de Francesc Layret

el Consell, després de deliberar, dictà la sentència imposant a cada un dels processats la pena de dos mesos i un dia de presó. Els processats foren posats en llibertat per tenir complerta la pena de preventiva.

El jutge senyor Peñalver es trasllada a la Presó Cellerar

El jutge senyor Peñalver s'ha traslladat aquest matí a la Presó per tal de procedir a diligències amb els encartats en els últims successos que té a la seva disposició en diversos sumaris.

Pel Tribunal de la Secció quarta, s'ha dictat el decret de sobreseuïlla, en la causa següent contra els processats, per l'assassinat del senyor Layret.

La sobreseuïlla es funda en què està el dit delicte compres en l'indult a amnisties publicades des de la data que es va cometre l'assassinat del senyor Layret.

Per aquest motiu, ha estat posat en llibertat l'única presa que hi havia, que és Fulgencio Vera, i s'ha decretat el desproporcionament del Josep Cinca, Pauli Fallas, Ramon Sales, Angel Coll i Salvador Gramus, que estaven declarats en rebellia.

Per aquest motiu, ha estat posat en llibertat l'única presa que hi havia, que és Fulgencio Vera, i s'ha decretat el desproporcionament del Josep Cinca, Pauli Fallas, Ramon Sales, Angel Coll i Salvador Gramus, que estaven declarats en rebellia.

Amb la solemnitat, esplendor i religiositat de costum, el dia de Cap d'Any se celebren les solemnitats en commemoració del XXV aniversari de la Consagració d'aquesta església dedicada a la Mare de Déu del Roser de Pomaire.

Les vuit del matí, el P. Evangelista de Montagut, vicari del convent, celebrà missa de Comunió general, a la qual assistiren totes les associacions estableties en aquella ciutat.

Secció tercera. — Dos orals per furt contra Josep Fontcuberta i Alfons Coll. Dos orals més, per lesions i robatori contra Pau de la Espasa i Miquel Cardona.

Secció segona. — Dos orals per furt i usurpació contra Joan Corral i d'altres.

Menor quantia: Càlid Bayés i Sebastià Rodó i d'altres.

Amb la solemnitat, esplendor i religiositat de costum, el dia de Cap d'Any se celebren les solemnitats en commemoració del XXV aniversari de la Consagració d'aquesta església dedicada a la Mare de Déu del Roser de Pomaire.

Secció primera. — Un oral per alcànt de béns contra Jesús Picat.

Secció segona. — Dos orals per furt i usurpació contra Joan Corral i d'altres.

Menor quantia: Càlid Bayés i Sebastià Rodó i d'altres.

Amb la solemnitat, esplendor i religiositat de costum, el dia de Cap d'Any se celebren les solemnitats en commemoració del XXV aniversari de la Consagració d'aquesta església dedicada a la Mare de Déu del Roser de Pomaire.

Secció tercera. — Dos orals per furt contra Josep Fontcuberta i Alfons Coll. Dos orals més, per lesions i robatori contra Pau de la Espasa i Miquel Cardona.

Secció segona. — Dos orals per furt i usurpació contra Joan Corral i d'altres.

Menor quantia: Càlid Bayés i Sebastià Rodó i d'altres.

Amb la solemnitat, esplendor i religiositat de costum, el dia de Cap d'Any se celebren les solemnitats en commemoració del XXV aniversari de la Consagració d'aquesta església dedicada a la Mare de Déu del Roser de Pomaire.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció primera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Joan Pi Torres, fou detingut en el moment que estava preparant uns sacs de patates per a emportar-s'els.

Per ésser reincidint, la pena solicitada, ha estat la de sis mesos i un dia de presó.</p

Guia de l'espectador

ACTUALITATS
Noticaris i Reportatges. «La tragedia de un torero». Viatge per Flandes.

ARNAU
«Es hora de amarnos» i «Un hom bretó valiente». Vegeu carteleras especials.

ASTORIA
«Mi vida entera» i Volando hacia Rios.

AVENIDA
«Vive la Pepa», «Justicia» i «Sor Angélica».

CAPITOL
«El signo de la muerte». Vegeu carteleras especials.

CATALUNYA
«El negro que tenía el alma blanca». Vegeu carteleras especials.

COLISEUM
«Canción de cunas».

KILE
«Trágica atracción» i «Viva la vida».

ESPLAI
«Anna Maria», «Es hora de amarnos» i «Carolina».

EXCELSIOR
«De Eva para acá» i «El poder y la gloria». Vegeu carteleras especiales.

FANTASIO
«Por un millón». Vegeu carteleras especiales.

FEMINA
«Que calamidad» i «Toda una mujer».

KURSAAL
«La chica de las montañas» i «La caída de un imperio». Vegeu carteleras especiales.

MARYLAND
«LAS CUATRO HERMANITAS»
Vegeu carteleras especiales.

METROPOL
«El fakir del hotel» i «El rosa rojo».

MISTRAL
«Viva la vida», «Compañeros de juerga» i «Un crimen en la noche». Vegeu carteleras especiales.

PARIS
«Sola con su amor», «Wonder Bar». Vegeu carteleras especiales.

PATRE PALACE
«De Eva para acá» i «El poder y la gloria». Vegeu carteleras especiales.

PUBLIC CINEMA
Curiositats, Dibujos en colors «Beytruh», etc. Vegeu carteleras especiales.

TIVOLI
«Ella era una dama», per Helen Twelvetrees.

URQUINAONA
«La isla del tesoro».

Presents per a Reis

A casa nostra, el dia que es fan més presents, tant als grans com als petits, és el dia de reis.

Ja fa uns dies que rumiem i fem combinacions per a mirar de fer uns presents ben bonics i molt nombrosos. L'única cosa que fa por

és que el programa s'escurci a mig fer per manca de cabals. Però això és una cosa fàcil d'arranjar; una mateixa pot fer amb alguns trossos de drap, uns filferros i una mica de llana que ha sobrat del sweater que varem fer aquesta tardor, unes petites joguines tan gracioses i xilenes que no tan sols agradarán als petits, sinó que els grans s'hi quedarán encantats. Per exemple: es pot fer el cavallet de qual donem el gravat amb uns filferros i una mica de llana blau mari gruixuda, llana esport, i una mica de vermeilla. El cavallet és fet tot en llana blau mari, menys la crinera, que serà vermella.

CINEMA PARÍS
Av. Portal de l'Angel, 11 - 13.
Telèfon 14544

Avui, a les 4'30. Nit, a les 9'45

Sola con su amor
per Silvia Sidney.

El film espectacular
Wonder Bar
per KAY FRANCIS, Dolores del RIO, DICK POWELL i AL JONSON.

Es despatxa a guixeta per a la sessió numerada de diumenge, tarda, a les 6.

Cinema MISTRAL
Calàbria, 38. Telèfon 3232
Calefacció central. Sessió continua. Avui:

VIVA LA VIDA
en espanyol, per R. Ballesteros. Santíperi Alady

COMPANEROS DE JUERGA
per Stan Laurel, Oliver Hardy i Ch. Chase

UN CRIMEN EN LA NOCHE

CINEMA - MODES

FEMINA

AVUI, la gran creació de

Jean

HARDING
TODA UNA MUJER
CLIVE BROOK

Bella producció de Darryl ZANUCK pels ARTISTES ASSOCIATS

Notes informatives

LA DOLOROSA A BARCELONA

El «Repertori M. de Miquel», ha enriquit la llista de les seves exclusives amb la superproducció nacional «La Dolorosa», adaptació cinematogràfica de la coneguda sarça d'igual títol, del genial escriptor aragonès don Joan Josep Lorente, i del mestre don Josep Serrano, que figura en el repertori de totes les companyies de sarsuela espanyoles, i que segueix triomfant, cada dia, en molts escenaris.

Aquest film, realitzat en els estudis de la C. E. A., de Madrid, sovint la direcció de Jean Greville, una intervenció, molt directa, del propi mestre Serrano, seleccionador dels interpres principals, se'n donat a conèixer molt aviat, en un dels principals salons de la nostra ciutat, i es pot avançar que assoleix un èxit esplèndit, continuació del que s'obté en el Cinema Callejo, de Madrid, en el saló de la «France International Film», de Paris, on ha estat visionat, i ha merescut ésser qualificat de pelicularitzada i obtinguda amb mires a la seva universalitat.

«La Dolorosa» és, doncs, a jutjar per tots els judicis que n'han emès totes les personalitats de la més sòlida competència que han tingut ocasió de veure-la, el pas més ferm donat, fins ara, per la producció espanyola.

EL CINEMA «MARYLAND» TORNA AL SEU HORARI HABITUAL

Amics, l'estrena de l'encisadora comèdia interpretada pel celebrat actor francès Jean Murat, «Te quiero y no sé quién eres», l'Empresa del Cinema Maryland estableix, novament, el seu horari habitual, o sigui el de les 4. 530 i 730 de la tarda, i 10'15 de la nit, horari del qual l'afavorit local de la Plaça Urquinaona tan sols s'apartarà quan una producció de vàlua excepcionalissima — com ha ocorregut amb el seu darrer film — exigeixi, pel seu llarg metratge, un major espai de temps per a la seva projecció, puix que, d'accord amb els seu projectes iniciais, l'esmentat cinema seguirà disposat a oferir al seu distingit públic totes aquelles películes de la seva escrúpolosa selecció que ofereixen un interès remarcable, com ho ha palestat fins ara i ho demostren a bastament els ininterromputs èxits obtinguts.

S'agafa un filferro una mica gruixut, el suficient per a poder-lo torçar i que tingui aguant. Se'n tallaran dos trossos que vagin des del morrot fins a baix de les potes del davant, donant-li la forma del cap. Llavors s'agafa la llana blau mari i es comença a entortillar de manera que cobreixi tot el filferro, ajuntant-los però separats del lloc on comencen les potes del davant. Si les potes quedan massa primes s'hi posaran dues o tres capes de llana. Llavors s'agafa un altre filferro que tot d'un cop formarà les dues potes del darrere i el cos de la manera que segueix: es doblega una vegada a l'alçada de la pota; es doblega una segona vegada, però ara de costat, una mica suficient per al cos i en trobar de nou el plec de la pota es torna a doblegar el filferro. Es cobreix tot amb llana blau mari, mirant que no hi quedin grops. Un cop fet el cavallet se li farà la crinera, com si es fos un serrell, començant des del lloc on han d'anar les orelles. Aquestes es faran brodat-les. En el lloc dels ulls s'hi faran uns nusets amb llana blanca, i amb la mateixa llana se li marcarà la boca. La cara es farà amb una borla molt larga de llana blau mari que es desfigura i una mica amb una agulla.

Aquest cavallet és molt semblant als de ràfols, però té el gran avantatge d'ésser més fàcil de fer i, sobretot, més econòmic, car amb una mica de llana sobrera n'hi haurà prou.

Si es vol fer un gos de drap, es comparan uns 26 centímetres de drap blanc. Si es té algun retall per a la cara, també servirà.

Els tallaran uns patrons de les

mides que marquen el nostre i s'embastaran a sobre de la llana, quedant marcada d'aquesta manera

Les estrenes: «Te quiero y no sé quién eres», per Jean Murat, al Maryland. «La chica de las montañas» i «La caída de un imperio» al Kursaal

L'INSTANT PRESENTARA EL FILM DE FRANK BORZAGE
«HOMBRES DEL MAÑANA»

MARYLAND.—«Tequiero y no sé quién eres»

Al Maryland, en aquest simpàtic Cinema de la Plaça Urquinaona, que tan bones iniciatives té en l'orde respectacular, ha estat estrena-

més o menys completatives l'una de l'altra.

El programa d'aquesta setmana és de la Cifesa, i el constitueix un film anglès, de la producció B. I. P., en el qual, per acompanyar unes aventures d'un bandoler — generós amb els pobres i dur i implacable amb els poderosos — hi han baratjat una música magnifica, manilevada a grans compostors.

Hi ha cant, marxes i simfonies d'alt valor... que segurament han decidit la casa productora a qualificar de «comèdia musical» aquestes illes. La música, doncs, enverguera una cinta corrent de cavalcada: tot en ells vestits colonials, llevats aquesta producció de maneras remarcables. L'acció sembla que passa a Mèxic, i és molt ben portada per Lupino Lane, director i ensens artista del film.

Cal remarcar el treball de H. Welchenmann, de veu no pas molt extensa, però ben timbrada, el qual, per altra part, no pateix cap dels defectes dels artistes que com ell procedeixen del teatre, això és, l'amannerament i la espontaneïtat encara. Agil, dinàmic, natural, el dirigeix un consumat artista del cinema.

La Caida de un Imperio, o

«La Caída de un Imperio», o

«La Caida de un Imperio», o

PAU HERTOGS

TEATRE - MUSICA

PROSCENIS

★ Sembla que l'èxit de Garcia Lorca, amb "Yerma", és una cosa poc habitual.

★ El teatre Espanyol de Madrid era ple de gom a gom.

★ Hi havia la representació de tota la intel·lectualitat castellana.

★ L'obra ha estat comentada en termes de gran elogi per la premsa de Madrid.

★ Només dos diaris l'han tractat despectivament.

★ "Informació" i "A B C";

★ "Informaciones" i "A B C", els primers dels quals diu que és una obra francament dolenta.

★ Es, per tant, una obra que ha apassionat de debò.

★ El públic no se'n sabia anar de la sala, i Margarida Xirgu, plorant d'emoció, fou obligada a parlar.

★ A més de l'obra "La Dama d'Aragó", que escriu en col·laboració amb Pages de Climent, Eduard Marquina prepara tres obres en vers.

★ Una de les quals, "Camino muerto", ha d'ésser estrenada per Josefina Diaz.

★ Ha d'ésser estrenada! Havia d'ésser estrenada durant la temporada que actualment porta a terme al Barceloneta, però no ha pogut ésser.

★ Marquina no l'ha tinguda hasta, i s'estrenarà a Madrid.

★ Les altres dues obres de Marquina es titulen "Dorotea" i "En el nombre del Padre".

★ La primera és una versió teatral de la novel·la de Lope.

★ La segona ve a ésser una röpica de "En Flandes se ha puesto el sol".

★ Ja podem dir quina és la sorpresa que ens havia de donar l'autor de "Comèdia o drama, a gust del públic".

★ Aquesta sorpresa no és altra que el seu nom: l'autor no és altre que Poal-Aregall.

★ Poal-Aregall fent obres píranielles? No hi ha dubte. Poal-Aregall és, abans que res, un home de teatre, i per tant, de sensibilitat.

★ El Viatge... tanca després de Reis.

★ I l'Apolo també? Si, però no pas per manca de públic.

★ En canvi, al Poliorama es disposen, amb més entusiasme que mai, a llançar d'una vegada "Els homes forts", d'Albert Piera, Premsa Iglesiés.

★ Francesc Trabal, secretari del Jurat del Premi Iglesiés, va dir bromejant, a uns amics, que aquest any hauria de votar al qui fos més amic seu.

★ I això — va afegir — perquè com que totes les obres seran mediocres...

★ Per ens atrevitem d'afirmar que el senyor Francesc Trabal tindrà una sorpresa...

★ Tindrà una sorpresa amb la qual els seus amics...

★ Hi ha prop de vuitanta obres il·lustrades a la Conselleria de Cultura...

★ A quin número correspondrà la sort?

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, a les 9'30, «TOSCA», per JACOB, LUCCIONI, INGHILLERI. Dissabte, última de «EL MATRIMONI SECRET». Dimarts, gran funció popular. «AIDA».

COLISEU POMPEIA

Travessera, 112 G. Tel. 73331

COMPANYIA CATALANA

Avui, dijous, nit, a les 10'15. Demà, divendres tarda a les 5 i nit a les 10'15. L'obra de gran comicitat en la qual han triomfat autor i intèrprets

Don Joan de Terrassa de J. Navarro Costabella

TEATRE VICTORIA

Gran Companyia Lírica. Direcció Artística: Mire. Guerrero. Primer actor i director: A. Lledó

Avui grans funcions a benefici del públic. — Butaques a 3 pessetes.

LAS RAYAS DE LA MANO Segon: La sarsuela d'm. F. Sevilla i Reoyo i Mire. Guerrero

LES LLANOS! Els acrobates de l'Empire

THE 4 OLWARS! Els millors trapezistes al Portor

Butaques a 3 pessetes.

"Don Joan de Terrassa" de J. Navarro Costabella, estrenada ahir al Coliseu Pompeia, és una farsa còmica

L'AUTOR, QUE ES ALHORA DIRECTOR DE LA COMPANYIA, FOU CRIDAT AL PROSCENI, COM ES COSTUM, AL FINAL DE CADA ACTE

«Don Joan de Terrassa» és una farsa còmica en quatre actes, de J. Navarro Costabella. Així, doncs, el qualificatiu de comèdia que veiem als programes, no és encertat. Només una lleu referència al caràcter del protagonista, fet amb una sola tinta i un dibuix encertat d'algún tipus secundari, encabirà l'obra en el camp de la comèdia normal. Però, per damunt de tot, plana la farsa. En «Don

Terrassa» és una obra designada, una obra amb un començament de primer acte d'un to veritable, amb un segon acte molt reeditat al millor de l'obra — amb un tercer acte imperfecte, i amb un quart acte fluxi, i que us dona la sensació que amb una mica d'esforç se n'hauria pogut fer una obra reeixida del tot. Una mica d'esforç de retallar i polir les escenes. De treure incisos, de suprimir situacions,

Perquè és una obra difícil de munir, diem que molt probablement, en la part més fluenta de l'obra no tota la culpa és de l'autor.

L'argument de l'obra — els quatre actes del «Don Joan de Terrassa» — estan lligats només per un argument — és simple i senzill. El fil d'un fabricant de Terrassa, conqueridor i disbauxit, perseguit pels maris ofesos com un Don Joan de debò, cau a la fi, en la trampa. Semamora d'una noleta humil i com cal més com cal del que fa suposar la figura del seu familiar i el desmai improvisat que tira, com una xarxa, als peus del Don Joan. Com que el Don Joan és de Terrassa — i qui diu de Terrassa podrà dir de la part més barcelonina de la nostra Exemplar — més de terrassenc que de Don Joan, i acaba casant-se amb ella, com fan els bons hereus d'una família d'uns principis.

Amb aquest argument tan senzill, Navarro Costabella ha bastit quatre actes, així vol dir que l'obra s'ha fet a base d'un seguit d'anecdotes i de situacions secundàries que han servit per a dibuixar, com en un mosaic, la figura central.

L'obra, que té molt de farsa, té també com hem dit, una mica de comèdia i de sainet, i admet una mica de drama. La farsa hi és en els tres, en els maris ofesos i en les poesies romàntiques; la comèdia, en la presentació del tipus de la noleta humil. El sainet, en el revolucionari que vol fer manifestos i no pot alliberar-se de l'autoritat despòtica de la seva mare. El drama en l'actitud de l'ex-promes d'Agnes, la protagonista, felic redemptora del cor del Don Joan. Tot hi és, en «Don Joan de Terrassa», i és aquest «ésser-hi tot el que el perd. Perquè analitzant, trobarem una farsa reeixida, i un inici de comèdia molt bell, i un tipus de sainet admirable, i un drama que, en un altre lloc, seria aprofitable.

... ■ ■ ■

Tota l'obra, amb més o menys intensitat, va plaire al públic. Els acudits són gairebé sempre, de boira llei, i demostren un enginy. I no va plaudre més, perquè el públic anava també una mica desorientat, i perquè, en alguns moments, en algunes de les escenes el conjunt no era del tot reeixit. Troben una tendència nefasta dels actors de Catalunya a cridar massa, quan son el silenci o la mitja veu els que creuen més belles escenes. Si la veu alta es porta a les escenes de molt moviment i molta vivor, i el dialeg o la conversa conjunta són fets a grans crits, la farsa degenera en batibull. Llístima, en l'obra d'ahir, de no tenir en compte aquests costums.

Un tema molt perillós que ha d'ésser jugat amb una gran soltura perquè l'espectador tingui sempre la impressió de la caricatura que s'està jugant. Tot ha de contribuir a formar aquesta impressió. I, sobretot, al costat de la ploma de l'autor, el moviment del conjunt.

Les escenes que en la vida normal s'improvisen en un escenari han d'ésser molt preparades i premeditades. La impressió del desordre de mitja dotzena de persones cridant o ballant-se, no es donarà mai en escena si aquestes persones criden o actuen com en la realitat.

Tot el que sigui això, donarà la impressió d'un desordre arbitrari i distreure el públic de l'essència de l'obra.

Hi hagué els aplaudiments de costum, i les salutacions de present.

IGNASI AGUSTÍ

Enriqueta Terres, una de les primeres figures del conjunt del Coliseu Pompeia

Joan de Terrassa, Navarro Costabella, per una situació, sacrifica un caràcter. Per un acudit es ven una figura. Es des d'aquest punt de vista que cal fer cas de l'obra estrenada ahir; i considerant-la com a farsa còmica.

Ha estat una equivocació o una falla de Navarro Costabella aquetar arbitraritat? Creiem que no. En tot cas, l'equivalència ha estat anomenar-la «comèdia». Però creiem que l'obra vista ahir és un intent considerable i remarcable, molt més en aquest país on ens hem perdut, en general, per un excess de comèdia de caràcter, sense situacions, sense acció i sense, d'un temps ençà, l'opi de l'acudit.

I l'obra de Navarro, que té una intenció mínima de comèdia — potser només la intenció de presentar-nos un Don Joan, de Terrassa, és a dir, un Don Joan falsificant — té una gran intenció de farsa i és com a farsa que el públic l'aplaudeix i que el públic riu en posser per aquesta desorientació de l'autor davant la seva obra, aquest trobar-se amb una farsa quan la intenció era de fer una comèdia, que «Don Joan de

cions, moviments i de vegades-paralles. Es per això que «Don Joan de Terrassa» suscitarà opinions diversos, i més aviat desfavorables. I amb tot, a part d'aquesta primera desorientació de l'autor, no és pas tota la culpa d'ell. Perque si bé es veritat que del sublim al ridícul hi va un pas, encara ho és més que de la caricatura del ridícul que és «Don Joan de Terrassa», a la ridícula mateixa, gairebé no hi va res.

Un tema molt perillós que ha d'ésser jugat amb una gran soltura perquè l'espectador tingui sempre la impressió de la caricatura que s'està jugant. Tot ha de contribuir a formar aquesta impressió. I, sobretot, al costat de la ploma de l'autor, el moviment del conjunt.

Les escenes que en la vida normal s'improvisen en un escenari han d'ésser molt preparades i premeditades. La impressió del desordre de mitja dotzena de persones cridant o ballant-se, no es donarà mai en escena si aquestes persones criden o actuen com en la realitat.

Tot el que sigui això, donarà la impressió d'un desordre arbitrari i distreure el públic de l'essència de l'obra.

Hi hagué els aplaudiments de costum, i les salutacions de present.

IGNASI AGUSTÍ

Si PHILIPS és milar, i ho diu «L'Instant» a can Bolet i us en vendran. (Bolet. — Corts. 630, davant Casa Llibre)

cartell, dies que cal que aprofitej aquells qui no l'han vista representar al Romea pels mateixos artistes que la van estrenar, i als quals indiscutiblement es deu la meitat de l'èxit.

La representació del dissabte a la nit és en honor del primer actor Mariano Asquerino, creador del tipus «Antón Laurids» de la famosa obra de Torrado i Navarro, «La Papirusa».

Això ha de reunir al Romea, el dissabte a la nit, tot aquest públic que admira i ovaciona diàriament Mariano Asquerino en aquest paper, una de les interpretacions més difícils i m'illor assolides d'aquest actor.

Per tant, «La Papirusa» té complicitat els dies per a romandre al Romea.

Voleu tenir ràdio sempre al dia?...

Compreu PHILIPS a Bolet i Companyia. (Bolet. — Corts. 630, davant Casa Llibre)

... del Nou

Avui, dijous, en matinée de gran moda han cantat els emblemàtics baritons Eduard Brito i Marc Redondo

4 PERCELLS

Els celebres equilibristes de l'Alhambra de Londres

LES BAUMONDES

Gimnàstics meravellosos.

HAMILTONS

Els indiscutibles reis del patí

THE GREAT ELMANOS!

Sensacional acte aeri de gimnàstica.

LES LLANOS!

Els acrobates de l'Empire

THE 4 OLWARS!

Els millors trapezistes al Portor

Butaques a 3 pessetes.

TEATRE VICTORIA

Gran Companyia Lírica. Direcció Artística: Mire. Guerrero. Primer actor i director: A. Lledó

Avui grans funcions a benefici del públic. — Butaques a 3 pessetes.

LAS RAYAS DE LA MANO

Segon: La sarsuela d'm. F. Sevilla i Reoyo i Mire. Guerrero

LES LLANOS!

Els acrobates de l'Empire

THE 4 OLWARS!

Els millors trapezistes al Portor

Butaques a 3 pessetes.

4 PERCELLS

Els celebres equilibristes de l'Alhambra de Londres

LES BAUMONDES

Gimnàstics meravellosos.

HAMILTONS

Els indiscutibles reis del patí

THE GREAT ELMANOS!

Sensacional acte aeri de gimnàstica.

LES LLANOS!

Els acrobates de l'Empire

THE 4 OLWARS!

8 de gener de 1935

EN TANCAR L'EDICIO

BARCELONA

Es detingut el «Noi de Reus», però aconsegueix escapar-se

Aquesta tarda la policia ha aconseguit detenir el famós lladre Emili Magrané (a) Nol de Reus.

Immediatament ha estat traslladat a la presó Model, però en arribar al pati s'ha pogut confondre amb la gent que hi havia i ha escapat a la vigilància de l'agent que el condúlia.

Malgrat les perquisicions que s'han fet, no ha estat possible tornar-lo a detenir.

MADRID

Segons nota del ministeri d'Estat s'ha signat a Buenos Aires el nou conveni comercial entre Espanya i l'Argentina

MADRID, 3. — Segons una nota facilitada al Ministeri d'Estat, el dia 20 del passat mes de novembre fou signat a Buenos Aires el nou conveni comercial negociat per la Missió especial enviada al Plata.

En el nou conveni s'estipula que l'Argentina concedirà, per mitjà de la Comissió de control de canvis, els permisos previs per a la importació de mercaderies espanyoles fins al valor total de les seves exportacions a Espanya.

Els concedeixen rebaixos arançables per a alguns productes espanyols, com sardines en conserva, olives, safrà, ametlles amb closca o sense, suro en general i treballat, embutits, sal gruixuda, espadanyes, sabò, àcid tartàric, toninya en conserva, etc., i la consolidació de dret per a una altra sèrie de productes, entre els tòllidatives.

S'estableix la concessió recíproca de la clàusula de nació més afavorida.

Espanya, per la seva banda, concedeix a l'Argentina determinats cupus per a la importació de Madrid (100.000 tones), ou (25.000 quintars), carn congelada, pells llanars, greixos, etc.

Finalment s'és arribat també a una fórmula que permet mobilitzar els crèdits espanyols que encara estan retinguts a l'Argentina.

Amunt motiu de la signatura del Conveni s'han canviat entre el ministre de Relacions Exteriors i el senyor Saavedra Lamas i el ministre d'Estat senyor Roche, expressius telegrammes de salut. Aquest consta la profunda compaixença amb què ambedós Govern han arribat a la conclusió del nou acord, del qual hauran de derivar-se indubtablement beneficis per als dos països, consolidant cada vegada més l'estreta amistat entre Espanya i l'Argentina.

Una nota del Bloc Patronal de Madrid relacionada amb el projecte de llei sobre fiances de llogaters

MADRID, 3. — El Bloc Patronal ha fet pública la següent nota amb relació al projecte del ministre de Comunicacions relatiu a les fiances dels llogatges.

«Ante el projecte anunciado por el Gobierno referente al ingresso de las fianzas de alquileres de fincas urbanas en la Caja Postal, el Bloque Patronal quiere hacer público:

1º Que las fianzas de los alquileres no deben tener un carácter legal distinto al de las fianzas de las Compañías de luz eléctrica, gas, agua, teléfono, etc.

2º Que como el régimen de fianza no tiene carácter general en España, con el proyecto anunculado se corre el peligro de llegar tarde o temprano, a declarar obligatorias las fianzas, con el consiguiente perjudicio para los intereses de comerciantes e industriales de España que no tienen fianza y con el consiguiente aumento burocrático oficial.

3º Que a los comerciantes les interesa, más que unos céntimos de interés por la fianza del alquiler del local que ocupa, que se promulgue una ley que armonice los intereses de la propiedad urbana con los del comercio, hasta llegar al reconocimiento de la casa o Hacienda municipal.»

L'ex-minestre senyor Cirilo del Río demana unes rectificacions al director de l'«ABC»

MADRID, 3. — L'ex-minestre d'Agricultura don Cirilo del Río ha dirigit la següent carta al director de l'«ABC»:

«Muy distinguido señor mío: En el periódico de su digna dirección correspondiente al 2 de enero, y en el editorial titulado «El año nuevo de las Izquierdas», comentando el acto realizado por los políticos republicanos de izquierda, en la redacción del diario «La Libertad», en la tarda del dia 31 de diciembre último, se dice que se adhirieron entre otros «diálogos tan destacados en el izquierdomismo como don Cirilo del Río, representante de la política moderada que se jalón en aquél discursar de Valencia». Y, más adelante, en otro párrafo del mismo editorial, se me titula «envejuco cooperador de las Izquierdas del bienio».

Para salir al paso de tales afirmaciones, que encierran una inexactitud, me interesa hacer constar que es total y absolutamente falso de

realidad el supuesto de que yo me haya adherido a aquel acto. Pues si bien es cierto que recibí una amable invitación del señor director de «La Libertad» para tomar una taza de té en la redacción de dicho periódico aquell dia, no lo es menos que al no asistir a tal reunión, por motivos de enfermedad, no me adhiere a actos ni orientación política alguna, como lo demuestra la carta que dirigi al señor director de «La Libertad» y que confiaba a aquel periódico en su número del dia de ayer al hacer la información de la reunión.

Aunque enemigo de polémica y rectificaciones periodísticas, y aunque me doy cuenta de que los comentarios políticos de prensa son siempre tendentes a servir el ideal político de los periódicos que los insertan, en este caso me interesa muy mucho y encarecidamente el riego que, por vía de rectificación y en servicio de la verdad, me haga el favor de publicar esta carta en su diario.

Con este motivo queda de usted afectuosamente y a. s. q. e. s. m., Cirilo del Río.»

Ha prestat declaració davant el jutge especial un armer, el qual sembla haver entrat en tractes amb la Generalitat per a l'adquisició d'armes

MADRID, 3. — Davant el jutge especial senyor Alarcón, qui entén en el contraband d'armes, ha prestat aquest matí declaració Antoni González Navas, propietari d'una armeria situada al carrer del Carme, al qual sembla que es feren proposicions per la Generalitat de Catalunya, per a l'adquisició d'armes.

Els treballs del sumari han entrat en un període de gran activitat. El sumari quedarà terminat la pròxima setmana.

El jutge senyor Alarcón remetrà l'actuació a les Corts amb el testimoniri, sobre les responsabilitats que es dedueixen, perquè pel Parlament es faci l'accusació.

S'ha de tenir en compte que han prestat declaració davant del jutge especial, tots els ex-ministres que formaven part del Govern provisional de la República, i els del Govern del senyor Azafra.

El sumari té un importantíssim interès per les persones que figuren en les múltiples actuacions realitzades pel jutge.

Han arribat a Santander 15 milions de pesetes

SANTANDER, 3. — Arribaren a la Delegació de Finances els 15 milions de pesetes corresponents al premi gros del sorteig de Nadal, el qual es començarà a pagar avui.

Les activitats del «Bloque Nacional»

MADRID, 3. — Davant el Ministeri de Justicia, un jove anomenat Domènec García Conesa, en passar un agent de policia, li posà a una butxaca un manifest del Bloc Nacional.

L'agent se'n donà compte i denuncià l'eventual individu.

Per aquest motiu es produí un gran aldarull que aviat fou sofocat amb la vinya d'un guardià.

El detingut fou traslladat a la Direcció de Seguretat.

Important troballa d'armes a Puente Genil

CORDOBA, 3. — A Puente Genil la benemerita, per confidencies rebudes, realitzà diverses diligències i trobà 2.079 armes de foc.

Consell de Guerra contra un sargent a Oviedo

OVIEDO, 3. — S'ha celebrat el Consell de guerra contra el sargent Vázquez, acusat d'abandonament de servei i del delict de dereliçió militar. L'acte es celebra a la sala de subhastes de la Diputació.

El fiscal relatà els fets i posà de manifest que el sargent Vázquez abandonà el servei passant-se als rebels i posant-se al davant dels dits grups, actuant en diverses ocasions contra la força pública. Indicà que els fets estaven provats i demandà que es condemnés el processat a la pena de mort.

El defensor manifestà que el seu patrocini patia perturbació i, demanà l'absolució.

Després de rectificar el fiscal i el defensor, el Tribunal es retirà a deliberar. Fins ara no se sap de esto. Debem confiar en la decisió indubtable de la massa obrera, que es víctima de sus propios

El governador general d'Asturias fa declaracions i diu que avui Asturias és la regió més segura d'Espanya

MADRID, 3. — Un periòdic del matí publica les següents declaracions del governador general d'Asturias, senyor Velarde:

«El treball està completament normalitzat. En relació amb el núvol obrer anterior, ha vuelto al treball més del 90 per 100. El 10 per 100 se compone de los que se han eliminado por sí mismos, los heridos, los detenidos y los muertos, y de los que han eliminado las autoridades por haber participado en los sucesos su preparación. Los obreros están provistos de un carné, con su fotografía, las huellas dactilaries i señas de identificación, y la policía tiene una ficha anàloga.

Los obreros — agrega — han entrado en las fàbriques y las minas con verdadero deseo de trabajar y sin la menor resistencia. Obreros muy significados en el movimiento requieren la recomenació de personas de orden y pretenden excusarse, a fin de obtener trabajo. Los empresarios no han modificado las condiciones antiguas de trabajo; los jornales son los mismos, la duració de la jornada también la misma; todos los beneficios de los antiguos contratos de trabajo han sido respetados. No se oculta que hay una masa de inadaptados que no estan en condiciones de trabajar, manteniendo entre sus compañeros la esperanza revolucionaria a costa de frases. Ellas darà després otro grupo de elementos peligrosos, que, eliminados del trabajo, procurarán envenenar la mentalidad obrera con su táctica y su política. Evitarlo es labor de autoridad, vigilancia constante y estricta aplicación de la ley.

El momento más peligroso — continua — será cuando se restablezca la normalidad; para entonces me dispongo a actuar con justicia y energía, para que no se repita la situación anterior, ni unos cuantos profesionales de la revolución puedan llevar a los obreros y sus familias a la ruina y al desastre. Si hay necesidad de detener, detendré; si hay necesidad de extrastrar, extrastraré; siempre, como es natural a los sujetos verdaderamente peligrosos.

—Existen diferencias en el rendimiento actual y anterior del obrero? — se le preguntó.

— Es muy interesante el fenómeno de que en muchas empresas el rendimiento es mayor. Esta es una consecuencia natural de la pérdida de tensión revolucionaria en la masa obrera por su decepción respecto a sus dirigentes. Demuestra también que la masa es buena y comprende que su interés va unido al interés de las Empresas.

— Tiene usted esperanzas de conseguir el desarme total?

— Cuando me encargué de los servicios de orden público, antes encamados a la Delegación especial del Ministerio de la Guerra, me preocupé de que no perdieran su eficacia, sino de que ganaran en resultado. Vi que había necesidad de cambiar la organización, y lo hice después de meditarlo mucho. Puedo asegurarle que el desarme es perfecto; como lo prueban los resultados recientes. Usted querrá partir de la cifra exacta de armas para recoger; no puedo darla, porque se desconocen; pero aproximadamente puede decirse que faltan por recoger 3.000 fusiles y muchas armas cortas, que en Asturias siempre han existido. En los últimos días se han capturado las 5 ametralladoras que faltaban de las treintat i tantas que tenían los rebeldes. La recogida es necesariamente lenta i trabajosa; pero el desarme se realizará totalmente.

— ¿Y del dinero robado?

— Se ha recuperado mucho; pero respecto a lo que falta no me hago ilusiones, si bien gran parte no me preocupa, porque se que ha sido gastado.

Tengo noticias de que en Mieres se ha gastado en estas Pascuas tanto o más dinero que otros años.

En efecto; no obstante el parón en las minas durante dos meses, zonas y sectores obreros considerables han vivido con holgura, cambiando frecuentemente billetes. Des de les carceres y a les carceres ha habido un movimiento muy importante de dinero, y hoy se advierte en el comercio en general, sobre todo en el de bebidas y recreos, que muchos núclios de obreros que no debían disfrutar de esa holgura la disfrutan ostensiblemente. Esto significa que el dinero ha sido repartido i está gastándose.

— ¿Cómo se ha hecho es reparto?

— Desde las organizaciones revolucionarias ha ido, en cifras de gran importancia, a los más destacadoss, i de estos a los de segunda y tercera fila, en cantidades de 25.000 a 50.000 pesetas. Así lo demuestran los depósitos que se van encontrando. Queda un fondo de varios millones, escondido en variros sitios, que se destina a fondo de reserva.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

— ¿Tengo la idea d'un pacte mediterrani?

— Tengo la idea d'un pacte mediterrani, pero no sé si es real. La situación es similar a la que teníamos en la guerra civil.

errors. Algú dia los elements revolucionaris intentarán la recuperació de fuerzas; entonces serà el moment de limitar la actividad de les societats a su funció debida y legal, perfectament controlades per el Poder públic intervenint la inversió de sus fondos. Si se aixeca una labor constante de autoritat seria i justa, sera molt difícil que la massa obrera pueda volver a su obscuritat; però si volviera, el Poder públic tendrà los elements coactivos suficients y així sobrados, y la voluntad para aplicarlos con toda energia.

El dia a Madrid

MADRID, 3. (Per telèfon. A tres quartes de sis.)

El segon Consell de ministres de la tarda ha acabat a dos quarts de dues de la tarda.

El president de la República ha continuat explicant la seva experiència constitucional d'aquests tres últims anys. En el Consell d'ahir

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

el president de la República ha examinat fins a 42. Avui s'han produït menys indiscrecions que ahir, per donar té la sensació que el president de la República ha examinat uns quants articles més.

En el Consell d'ahir el president de la República ha acabat aquest examen.

Hi ha la impressió que una vegada acabat aquests discursos seran donats en extracte a la premsa.

També hi ha la impressió que el senyor Leroux es prendrà la tarda de demà per a reflexionar sobre el que na estat dit en el curs d'aquests tres últims consells.

En aquest moment està a punt de començar, al Congrés, la reunió de la Comissió Permanent del Congrés per a acordar l'ajornament del manteniment de l'estat de guerra a tot Espanya.

L'acord de la Federació General del Treball de sortir l'apoliticisme en aquest moment és comentatís-sim.

ESTRANGER

EL VIATGE DE LAVAL

El Sant Pare rebrà dilluns proper M. Laval en audiència

CIUTAT DEL VATICÀ, 3. — El Papa rebrà el senyor Laval, dilluns vinent, al migdia.

A les sis de la tarda el senyor Laval visitarà el cardenal secretari d'Estat, monsenyor Pacelli. — Fabra.

El viatge del ministre francès ha produït excellent impressió al Vaticà

CIUTAT DEL VATICÀ, 3. — L'anunci de la pròxima visita del sen

NO US OBLIDEU

de contribuir a la subscripció a profit dels
TUBERCULOSOS POBRES
oberta per

Ràdio Associació de Catalunya

rádio

PROGRAMES • INFORMACIONS

RADIO ASSOCIACIO DE CATALUNYA

(Programes des de les 20 d'avui fins
a les 20 de demà)

E.A.J.-15 BARCELONA. 1022 kc/s. 3 kw. 293.5 m.

AUSTRALIA
EMISIÓN DE NIT
SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS, retransmises a les emissores E. A. J.-33 RADIO TARRAGONA i E. A. J.-42 RADIO LLEIDA. CANVIS DE MERCADERIES. SERVEI METEOROLÒGIC radiat directament des del Centre Meteorològic de la Universitat de Barcelona. Programa "ARBOL". ORQUESTRA DEL RÀDIO ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA. Programa "Viviana". Rotors "Animas, Lincke"; "Pauvras, Scascolla"; "Jocs"; Demaret. HORA EXACTA. NOTICIARI PHILIPS "Edició de la nit". Servel informatiu de notícies. Audició de "PEL TEU AMORS", obra en dos actes, de Poal Aregall, música del mestre Josep Ribas. Repartiment Rosé, Mercé Rodas. Lluïsa Salut, Rodriguez. Lluïsa Pons, Prats. Angioleta, Teresa Mas. Blay, Antoni F. Cavallier. Mateu, Marcial Díaz. Vadó, Francesc Vidal. Geroni, Albert Rosin. Llambí, Carles; Cebrià, Freixas. Assumpta, Antoni Balaguer. Cor general i orquestra augmentada de s. A. de C., dirigida pel mestre Concordi Gelabert. INFORMACIÓ DE DARRELLA HORA. Programa per a demà. Fi de l'emissió. DEMA
Nota de servis horaris pel carilló. SERVEI METEOROLÒGIC radiat.

E. A. J.-33 TARRAGONA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUSTRALIA
EMISIÓN DE NIT
EMISIÓN DE MIGDIA
Senyals horaris pel carilló. Cànccer popular catalana. MUSICA VARIADA en discsos. SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS, retransmises des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". SERVEI Meteorològic, retransmises des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". Informació financer, Marítima, Mercats i Turisme. SELECCIO DE SARSUELES. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya".

E. A. J.-38 GIRONA. 1500 kc/s. 200 w. 200 m.

AUSTRALIA
EMISIÓN DE NIT
MUSICA VARIADA en discsos. SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS, retransmises des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". HORA EXACTA. SERVEI Meteorològic, retransmises des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". MUSICA EN DISCOS. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". Audició de "PEL TEU AMORS", obra en dos actes, de Poal Aregall, música del mestre Josep Ribas.

E. A. J.-42 LLEIDA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUSTRALIA
EMISIÓN DE NIT
EMISIÓN DEDICADA ALS INFANTS. SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS, retransmises des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". HORA EXACTA. SERVEI Meteorològic, retransmises des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". MUSICA EN DISCOS. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 "Ràdio Associació de Catalunya". Audició de "PEL TEU AMORS", obra en dos actes, de Poal Aregall, música del mestre Josep Ribas.

Compreu PHILIPS a Bolet i Companyia que es casa d'absoluta garantia. (Bolet. — Corts. 630, davant Casa Llibre)

L'antologia lírica de R. A. de C.

Ràdio Associació de Catalunya, ve retransmetent en "L'Hora dels Catalans Absents", interessants estudis crítics sobre l'obra dels poesos cabdals de la nostra terra, es-

tudis complets per un acurat recital d'una tria de llurs composicions.

Aquests treballs de critica i de recitació són encarregats a persones d'alta valua. Són audicions d'un merit molt remarcable i que palesten la fina espiritualitat de R. A. de C. En parlarien oportument amb més extensió.

Programes seleccionats

(De 20 hores d'avui fins a 20 hores de demà)

BALLABLES I MUSICA LLEUGERA AVUI

21'15.—PRAGA: Música de jazz.

21'20.—BUDAPEST: Música zingara.

24'00.—NORMANDIA: Música de dansa.

DEMA

17'00.—BUDAPEST: Concert de balalaikas.

MUSICA DE CAMBRA I RECITALS AVUI

20'00.—LEIPZIG: Tercera simfonia de Bruckner.

20'00.—MILA: «La Walkyria» (Wagner).

20'30.—LONDRES NACIONAL: Recital de piano per Moisewitch. (Obres de Liszt).

DEMA

15'00.—HILVERSUM: Recital de violoncel.

16'00.—VARSOVIA: «Trio de piano en do menor» (Beethoven).

19'00.—MOSCOW: Música txeca.

ORQUESTRA I COROS AVUI

20'30.—VIENA: Concert Brahms.

DEMA

15'00.—HILVERSUM: Recital de violoncel.

16'00.—VARSOVIA: «Trio de piano en do menor» (Beethoven).

19'00.—MOSCOW: Música txeca.

TEATRE AVUI

20'00.—LONDRES REGIONAL: «Retour à Mathusalem» (Bernard Shaw).

22'10.—RÀDIO ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA: Audició de «Pel teu amor», de Poal Aregall i Ribes.

DEMA

15'00.—HILVERSUM: Recital de violoncel.

16'00.—VARSOVIA: «Trio de piano en do menor» (Beethoven).

19'00.—MOSCOW: Música txeca.

TEATRE LIRIC AVUI

20'00.—HILVERSUM: Selecció d'«Orfeus», òpera de Gluck.

DEMA

15'00.—HILVERSUM: Recital de violoncel.

16'00.—VARSOVIA: «Trio de piano en do menor» (Beethoven).

19'00.—MOSCOW: Música txeca.

VIENNA: Concert Brahms.

20'20.—Concert variat.

20'30.—LONDRES REGIONAL: Recital de piano per Moisewitch.

ESTRASBURG: Concert: «Murmur de la selva». «La regaleira». «Sonata d'amor».

CEBRO: Sesacions d'operetes: «L'amour et son Carquois», opereta en un acte de Leococq.

NORMANDIA: Concert coral.

VIENNA: Concert Brahms.

20'40.—BUDAPEST: Recital de piano.

LUXEMBURG: Concert varia: «Le Camp de Nuit à Grenade».

ESTRASBURG: Concert simfònic: «Simfonia italiana», Mendelssohn: «La poème de l'Amour et de la mer», Chausson.

21'00.—BUDAPEST: Recital de piano.

ESTRASBURG: Sesacions d'operetes: «L'amour et son Carquois», opereta en un acte de Leococq.

NORMANDIA: Concert coral.

VIENNA: Concert Brahms.

21'20.—BRUSSELLES: Concert per orques-

ta de ballets, Poppy, Anita, serenata, Mefist.

HILVERSUM: Música lleugera.

LONDRES REGIONAL: Concert per orquestra.

NORMANDIA: Mitja hora de música russa.

VIENNA: Concert.

21'40.—BRESLAU: Concert.

BUDAPEST: Concert per orques-

ta de ballets, Frischer, musicals de Dittersdorf.

VIENNA: Concert de piano.

22'00.—HAMBURG: Concert de piano.

LONDRES REGIONAL: Recital d'orgue.

22'10.—LONDRES NACIONAL: Concert des del Teatre de l'Òpera.

LUXEMBURG: Concert de films so-

ns.

22'30.—BRUSSELLES: Concert de fragments d'òpera.

HAMBURG: Concert de piano.

LONDRES NACIONAL: Concert de piano.

LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

23'10.—LONDRES NACIONAL: Concert de piano.

23'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

23'50.—HAMBURG: Concert de piano.

24'00.—LONDRES NACIONAL: Concert de piano.

24'20.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

24'40.—LONDRES NACIONAL: Concert de piano.

25'00.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

25'20.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

25'40.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

26'00.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

26'20.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

26'40.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

26'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

27'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

27'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

27'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

28'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

28'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

28'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

29'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

29'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

29'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

30'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

30'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

30'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

31'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

31'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

31'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

32'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

32'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

32'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

33'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

33'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

33'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

34'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

34'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

34'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

35'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

35'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

35'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

36'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

36'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

36'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

37'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

37'30.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

37'50.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

38'10.—LONDRES REGIONAL: Concert de piano.

38'30.—LONDRES REGIONAL: